

З ПЕРШО- ТРАВНЕМ!

Співаю знамено червоне,
Яке у саяві мужніх слів
Піднесли здружені ксioni
По всіх усядах на Землі.

Читають чорний, жовтий, білий
Сотнями мов, із краю в край,
Слова, робочим людям милі,—
Труд.

Мир,
Май.

І на виду у всього світу
Святкова, в музиці й піснях,
Неначе сонце у зеніті —
Країна радісна моя.

Дзвени піднесено й урочо,
Черезно в небі розцвітай,
Святковий день людей
робочих —

Труд.
Мир,
Май!

Віктор ГЛЮЦЬКИЙ.

Малюнок В. ОСТАПЕНКА.

Трудовий рапорт святу

ЗА ПОЧТНОМ— ПОЧТНИ

На Всесоюзних комсомольських зборах юнаки і дівчата нашого підприємства підтримали ініціативу комсомольсько-молодіжного колективу верстатників механоскладального цеху № 1, що його очолює Наталя Стойко, — розгорнути змагання за право називатися бригадою імені 50-річчя створення перших ударних комсомольських бригад. Ініціатори почину звернулися до молодих трудяшків заводу із закликом оголосити перший рік п'ятирічки ефективності і якості роком відмінної праці, а самі зобов'язалися відпрацювати п'ять ударних декад. Нині трудове суперництво набирає все ширшого розмаху.

А напередодні Першотравневого свята народилася ще одна ініціатива. Комсомольсько-молодіжна бригада деревообробного цеху, очолювана Наталією Шалабодю, кинула клич: «П'ятиріччя — досвід кращих, ударний труд кожного!». Його підхопила молодь підприємства, яка в день свята весни з гордістю рапортує про свої трудові успіхи.

О. КОЛОСОВ,
секретар завкому комсомолу кіровоградського заводу «Червона зірка».

Олександр ТАРАЩЕНКО, ланковий механізованої ланки по вирощуванню цукрових буряків колгоспу імені Петровського Олександрійського району, з радістю прикріплює червоний прапорець до кабіни свого трактора. Ного вчучено ланці за трудові успіхи на передтравневій нараді. Ланка, яку очолює Олександр, у стислі строки — за чотири дні — посіяла цукрові буряки. В першому році десятиріччя п'ятирічки механізатори зобов'язалися виростити по 350 центнерів цукрових буряків на кожному з 95 гектарів.

Фото В. КОВАКА.

Рік видання XVII

№ 52 (2155).

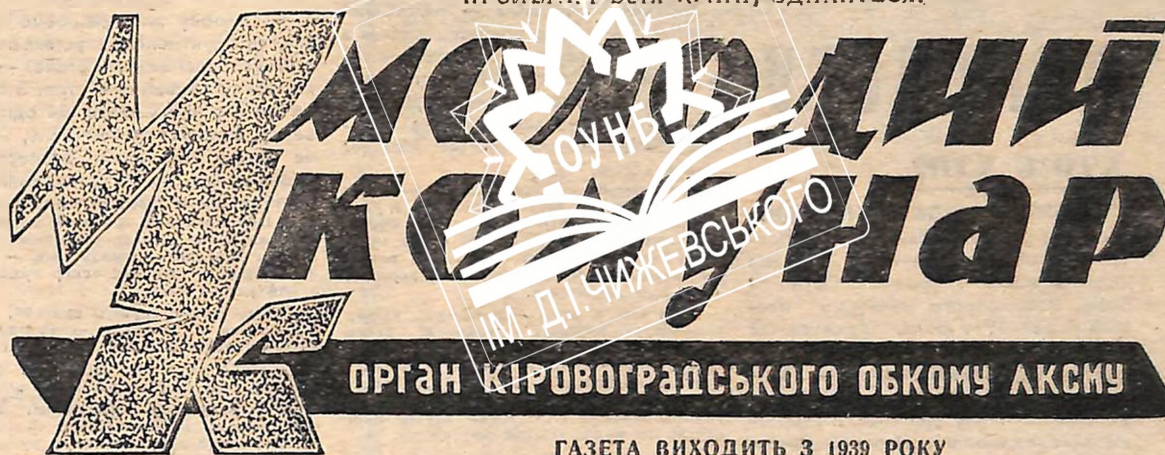
СУБОТА

1

ТРАВНЯ

1976 р.

Ціна 2 коп.

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ

„М. І. радянські комуністи, вважаємо захист пролетарського інтернаціоналізму святом обов'язком кожного марксиста-ленінця». Ці слова Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва, виголошені на з'їзді, запам'яталися мені, як делегатові партійного форуму, особливо. І сьогодні, в День міжнародної солідарності трудящих, хочеться повести мову про інтернаціонал на XXV з'їзді КПРС.

В Москву на з'їзд прибули 103 делегати комуністичних, робітничих, національно-демократичних і соціалістичних партій з 96 країн світу. На з'їзді панувала така атмосфера, яка сприяла відкриттю, принциповій розмові про долю нашої країни і всього людства. Це характерна для нашого часу ознака справжньої радянської демократії. У нас, на протилежну буржуазній політиці, кожний з радянських делегатів, що виступав на з'їзді, виражав волю не окремої групи людей, а всіх трудящих нашої багатонаціональної Батьківщини. Промови керівників зарубіжних делегацій також поповнили дорожницю скарбниці пролетарської та інтернаціональної єдності народів.

Особливо бурхливо вітали делегати з'їзду виступ Фіделя Кастро. Пригадаймо його слова, мовлені від імені всіх кубинців: «Наш народ пишається своїми відносинами з вашою великою країною. Вони являють собою приклад практики інтернаціоналізму, взаємного розу-

ПЛАНЕТА В КРЕМЛІВСЬКОМУ ПАЛАЦІ

міння, поваги і довіри». Саме з його уст прозвучали слова: «Я не виступаю від імені інших, але знаю, що з моменту заснування Радянської держави кожен народ, який веде боротьбу чи то в Європі, Азії, Африці, чи то в Латинській Америці, мін, як і наш народ, розраховував на підтримку і солідарність радянських комуністів... Сонця не закрити долонею...». Ця остання фраза стала символічною і особливо значущою.

Такі пристрасні промови емоційно насичували всю атмосферу роботи з'їзду, створювали яскраві втілення підтримки миролюбної політики Комуністичної партії Радянського Союзу.

Не залиши всіх дружніх зустрічей делегатів із зарубіжними гостями під час перерв між засіданнями. Не передаю змісту всіх розмов. Пригадується одна, що стосується нашого міста. Болгарські друзі поцікавилися новим ку-

курулячим сівалком, які випускає завод «Червона зірка». В розмові вступили й інші. Виявилось, що трудящі країни-члени Ради Економічної Взаємодопомоги високо цінують радянську техніку з неперервним чекають наших машин. У Кіровограді це стало предметом важливої розмови на зборах обласного партійного активу.

«Інтернаціонал» співають всі. І в тому могутньому плінні урочої мелодії чувалося: партійний гімн звучить виразом глибокої вдячності XXV з'їздові КПРС, одностайним визнанням авангардної ролі Комуністичної партії Радянського Союзу в боротьбі за мир, демократію і прогрес. «Інтернаціонал» став виявом неурочної єдності комуністів планети.

В. СОКУРЕНКО,
перший секретар Кіровоградського міського Компартії України, делегат XXV з'їзду КПРС

ПОДАРУЙ СОБІ ПЕРЕМОГУ

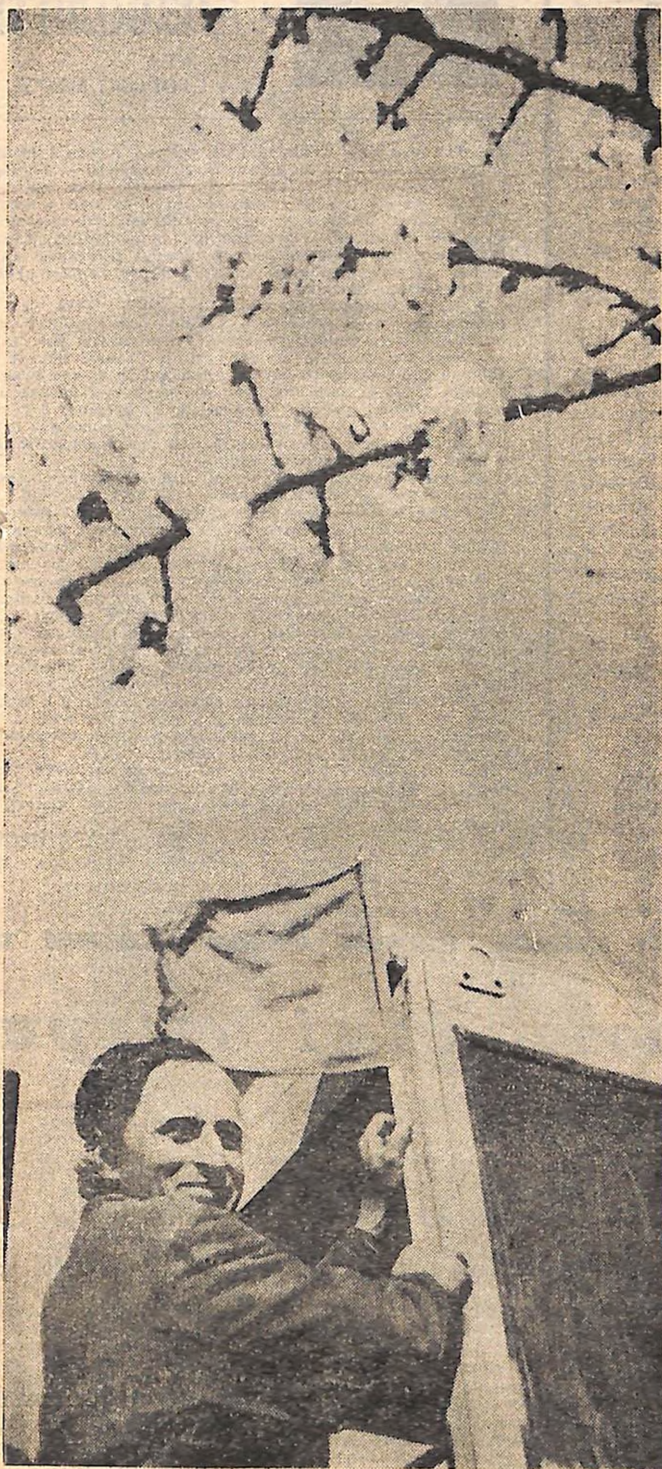
Радісна звістка швидко облетіла цехи заводу: комсомольсько-молодіжна бригада Миколи Петрова стала другим призером Всесоюзного змагання плавильників напівпрозідникового кремнію, а в індивідуальному заліку першість посів комсомолец Віктор Логінов.

Всесоюзне змагання плавильників — конкурс професійної майстерності — сьогодні вже традиція. Щороку на одному із споріднених підприємств країни зустрічаються кращі з кращих, робітники найвищої кваліфікації. І, як правило, на конкурс з'їжджаються люди зрілого віку. Так було й цього разу. В командах інших заводів виступали робітники далеко не комсомольського віку. Тим і вагомий успіх молодих світловодців.

Коли адміністрація вирішувала, кому захищати честь заводу, деох думок не було: безперечно, бригаді М. Петрова, яка здобула першість у заводському змаганні. А два роки тому у Всесоюзному змаганні, що проходило на нашому підприємстві, серед заводчан, які завоювали тоді перше місце, були М. Петров і В. Гатаренко. Молоді робітники В. Логінов та М. Біцко в будь-яку хвилину могли підмінити учасників суперництва. Всі четверо й увійшли в новостворену бригаду.

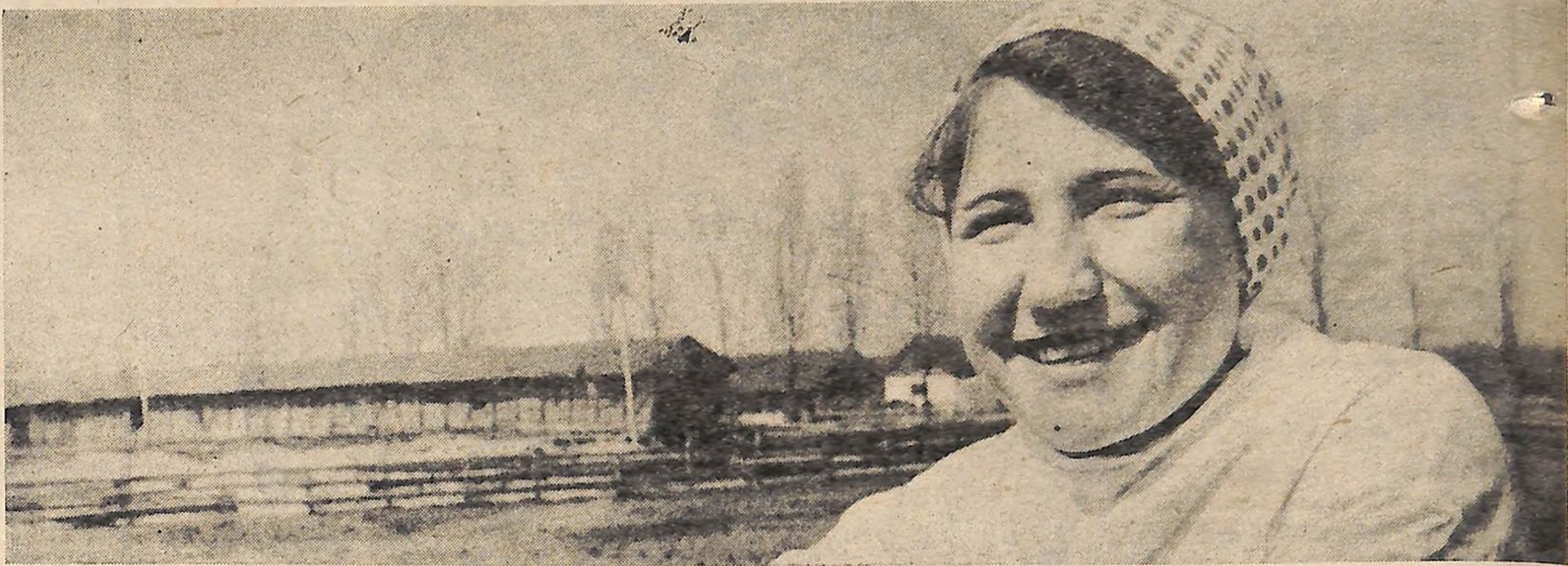
Молоді
плавильники
Світловодського
заводу
чистих металів
розповідають
про себе,
про свою роботу

Дил. 2-у стор.

Євгенія КРУЦЬ, яку ви бачите на знімку, доярка колгоспу «Більшовик» Гайворонського району. Вона працює на комсомольсько-молодіжній фермі імені 50-річчя ВЛКСМ. Високі звання зобов'язує, і молоді доярки з честю виправдують його. Ферма ось уже кілька років одна з кращих в районі. На рахунок доярки Євгенії Круць понад тисячу кілограмів молока, наданого від кожної закріпленої за нею корови.

Фото В. КОВПАКА.

ПОДАРУЙ СОБІ ПЕРЕМОГУ

ХТО Ї ХТО?

МИКОЛА ПЕТРОВ — БРИГАДИР. Йому 28 років, і вісім з них він працює на заводі. Комуніст, Кавалер ордена «Знак Пошани». Переможець Всесоюзного конкурсу плавильників 1974 року. Удостоєний честі бути сфотографованим біля свящини нашої Батьківщини — Прапора Перемоги. За дострокове виконання плану дев'ятої п'ятирічки нагороджений срібним знаком ЦК ВЛКСМ «Молодий гвардієць» п'ятиріччя.

МИХАЙЛО БІЦКО — ГРУПКОМ-СОРГ. Плавильником четвертий рік. Теж молодий комуніст. Характерна риса — підвищене почуття відповідальності. Ми іноді чуємо, що травмований спортсмен усе ж брав участь у відповідальних поєдинках. Саме так учинив і Михайло. За кілька днів до від'їзду на змагання потрапив у лікарню. Та, щоб не підвести колектив, умовив лікарів відпустити його. І виступив успішно. Взагалі, Михайло — один із кращих плавильників заводу. Незмінний володар першості у змаганнях. «Ас», — кажуть про нього. Коли члени бригади беруть індивідуальні зобов'язання, у графу «Виконано на змаганнях» ніхто не «ризикуює» випустити його прізвище.

Безнадійна справа з ним змагатися, — сміється Володя Татаренко. — Не вгонішся. Даси півтори норми — Мишко дасть дві, даси дві — він дві з половиною.

Справді, і минулого, і цього року М. Біцко не поступався першістю. Любить працювати. Кожен із його товаришів мріє зрівнятися з ним у майстерності.

ВОЛОДИМИР ТАТАРЕНКО — КОМСОМОЛЕЦЬ. Плавильником став на початку дев'ятої п'ятирічки. Професія припала йому до душі, і він досить швидко став кваліфікованим робітником. Особисту п'ятирічку зумів виконати за чотири роки і шість місяців. За це — заслужена нагорода — бронзовий знак

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.)

ЦК ВЛКСМ «Молодий гвардієць» п'ятиріччя.

Позаторік разом з Миколою Петровим Володимир у бригадному заліку на Всесоюзному змаганні плавильників став першим, а в особистому — зайняв четверте місце. Йому теж присвоїли звання «Кращий плавильник».

ВІКТОР ЛОГІНОВ — КОМСОРГ ЗМІНИ. На завод прийшов разом з М. Біцком. Старався. Наполегливість в оволодінні професією додавала впевненості у своїх силах. Два останніх роки на заводському конкурсі плавильників Віктор посідає третє місце.

Напередодні Всесоюзного змагання всім учасникам роздали анкети. В ній пропонується дати прогноз: яка бригада займе перше місце, хто стане переможцем в особистому заліку. На останнє запитання Віктор відповів коротко: «Я». І не помилюся.

Такий вірі у свої сили можна тільки позавидувати. Вирішав — виконав! Тепер В. Логінов, якщо говорити спортивними термінами, — «абсолютний чемпіон», кращий плавильник країни 1976 року. Почесне й відповідальне звання. Розстаєшся, знімаєш зліт темни Віктор ніби просто не може. Звання зобов'язує.

А темпи вся бригада зняла високо. План січня виконала на 200 процентів, лютого — на 250. У березні на робочому календарі маленького колективу був травень.

ПОЗМАГАСМОСЬ!

— У підмосковний Подольськ, де проходило Всесоюзне змагання плавильників, ми поїхали спокійними, — розповідає В. Логінов. — За план у цеху могли не хайлюватися. Попрацювали добре. Змагання почалося 23 лютого. Тривало шість днів і збіглося з початком роботи XXV з'їзду КПРС. Усі члени бригади з великою увагою стежили за роботою з'їзду, слухали Звітну доповідь Центрального Комітету, з якою виступив Генеральний секретар ЦК КПРС Леонід Ілліч Брежнєв, виступи делегатів. А особливо присміло було, коли директор нашого заводу, делегат XXV з'їзду партії А. М. Тузовський, під час перерви між засіданнями цікавився нашими справами, ходом змагання. Тому світловодці всі дні, що йшли в залік, трудилися з повною віддачею. Але все-таки господарі, бригада плавильників Подольського хіміко-металургійного заводу, випередили нас. Ну, нічого. На той рік виступимо краще. Своєю особисту перемогу я присвятив XXV з'їздові КПРС. Сьогодні бригада у відповідь на рішення XXV з'їзду КПРС узяла нові, підвищені соціалістичні зобов'язання.

Річний план ми намітили виконати до 29 жовтня — дня народження комсомолу. Щоб досягти наміченого, робітники вирішили освоїти нову технологію плавки, подати три раціоналізаторські пропозиції, навчити своєї професії п'ятьох новачків.

Слово членам бригади:

— Півроку ми працюємо на нових, продуктивніших установках, — ділиться планами М. Біцко. — Норми обслуговування — три. З березня ми вирішили взяти ще одну, четверту. Важкувато, звичайно, та хочемо йдемо на такий експеримент. Якщо вийде, то це дозволить значно підвищити продуктивність праці.

Цей показник зростає й за рахунок впровадження досвіду учасників Всесоюзного змагання плавильників, — додає М. Петров. — На нас тепер працює великий резерв часу.

Так, резерв справді великий, — погоджується В. Логінов. — Раніше було, закінчив технологічний процес за годину-півтори до кінця зміни — і крапка. А тепер і за чверть години до кінця готови устаткування зміниваються. В сумі такі хвилини вилітають в надпланову плавку, надпланову готову продукцію.

А це лигідо і бригаді, і підприємству. — Стараємося постійно підвищувати якість нашої продукції, — доповнює розповідь товариш В. Татаренко. — Девіз заводських комсомольців «П'ятиріччя якості — комсомольську гарантію!» — для нас не тільки заклик. Це — повсякденна робота. Адже лише частині продукції, яку випускає бригада, присвоєно державний Знак якості. Тож і кваліфікацію свою потрібно весь час підвищувати, і ідейний рівень.

У ці дні в трудових колективах заводу чистих металів обговорюють і підтримують ініціативу горьковських робітників: «Жодного відстаючого поруч!». Цей девіз узяли на озброєння і члени комсомольсько-молодіжної бригади М. Петрова. Кожен тут ділиться своїми професійними навиками з іншими робітниками, незважаючи на зайнятість, завжди знайде час допомогти товаришеві. Товариська щирість — теж невід'ємний резерв у виконанні планів, намічених XXV з'їздом КПРС.

Отак, день за днем, молоді робітники з комсомольсько-молодіжного колективу вписують нові сторінки в трудовий літопис рідного заводу.

С. ТИШКО,
плавильник Світловодського
ордена Трудового Червоного
Прапора заводу чистих металів імені 50-річчя СРСР.

ПЕРЕД першою поїздкою до Радянського Союзу — це була напружена літа позаминулого року — я вже читала знала про країну, яка мала стати моєю другою батьківщиною.

Першим містом на радянській землі для мене була Москва. Про всі свої враження від знайомства зі столицею майже неможливо переповісти з тієї причини, що просто не вистачить слів (хоча російська мова для мене вже рідна). Однак лише Красна площа! Я з хвилюванням ступила на неї. Багато теплих слів знаходжу в серці, коли згадую Київ, Львів, Ростов-на-Дону, де я живу понад півтора року. Власне, кожне місце в Радянському Союзі чинить особливі надії в душу.

І таке ж «своє», приємне враження лишило по собі Кіровоград. До нашого степного краю поїхали мене подивитися більш як тридцятилітньої давності, той відомий героїчний день війни, котрий вічно житиме в пам'яті відважних нащадків. Я приїздила сюди на запрошення Григорія Арсенійовича Мельника, бойового друга мого батька Ярослава Мельника, з котрим вони боролися проти гітлерівців в інтернаціональній бригаді імені Яна Козина, вивозячи нашу країну. А незнайомість ми ще раніше, в курортному чехословацькому містечку Ліберва. Дядя Григорій розповідав мені про першу зустріч з моєю батьківщиною під час війни, про дії партизанських загонів у наших горах, про мужність і героїзм. Вечорами він співав фронтowych пісень, гризючих і хвилюючих. Я годинами могла слухати його, затамувавши подих, а описів, на самоті, захоплено думала: «Ой які люди!»

„ДЯДЯ
ГРИГОРІЙ
ДОВІДИТЬ“
ДРУЖБА
НА СТОРОЖІ МИРУ

дні! Все у них — усмішка і суворість, любов і ненависть, гордість і простота, незламність і людяність — відкорявало високим ідеалам комунізму. Прийдемо як друг — запросять до свого дому, відкриють тобі велике, шире серце. Покличеш на поміч — і вони приймуть, незважаючи на будь-які труднощі, не чекаючи ніяких винагород. Але нехай спробує недруг обманити, нехай спробує тільки посміятися на волю — і відстане рішуче, нищівно відсіє твердої руки. Ось яка радянська людина!»

У вас, у Радянському Союзі, є лавний витяг, що набув нового змісту, — стрічати з хлібом-сіллю друзів, рідних, знайомих, усіх добрих людей. Я всією душою відчувала це тоді, коли побувала на весіллі друзів Тани і Володі в селі Грушні Ульяновського району. Два дні були для мене практичним відтворенням тих ідей, які не раз підносили з високим партійним ґрибу товариші Л. І. Брежнєв і Г. Гусин. Тут, поміж широк, доброзичливих людей, я ще раз із радістю переконатися, яким невичерпним стало джерело дружби в серці кожної радянської людини.

Ні, ми не забуваємо про тих, хто ще гострять мечі, ми чуємо голос деяких політиків, які кричать, що слово «дружба» втрачає свій зміст в атомному віці. Проте такі ліхні наміри не справляються! Не справляються, бо людина, котра не дозволяє, не дозволяє його сини і дочка, мої ровесники з Радянського Союзу, чудові юнаки і дівчата.

Я пройнялася ще раз цим світлим чуттям єдиної родини тут, у вагоні селі Грушні, коли мене гостинно садовили в стіл, пригощали справжнім українським борщем, коли навколо мене розливалися неспокій, сміх і запал задушевної мелодії народної пісні. Велике ж спасіння всім тим, з ким поруч я почувала себе як удома. Адже саме в цьому полягає вся суть людського розуміння дружби. Тієї дружби, що руйнує кордони не тільки між серцями людей, а й між країнами. Я забуваю, що прийшла з-за рубежу, настільки вже встигла поріднитися з радянськими людьми, особливо ж із молоддю, її інтересами і прагненнями...

XXV з'їзд КПРС і XV з'їзд КПЧ стали для мене, як і для всіх народів наших братніх країн, невід'ємним на шляху до зближення, братерської інтернаціональної єдності всіх чесних людей планети.

ДАНА МАЗАНЦЕВА,
студентка Ростовського державного університету.

На фото: Дана

МАЗАНЦЕВА.

• КРАІНА «ПІОНЕРІЯ»

Чи бувають білі тигри?

Цікава наука — географія.

Фото В. ЛАСУНА.

Один негатований хлоп'ятам і дівчаткам хочеться знати все. Вони дивляться на світ широко розкритими очима, вони мандрують поки що землею, що має зорісмі невеликий розмір, — глобусом і картою. В таких мандрах не зустрінеш тигра чи ведмедя. Та діти зустрічають їх у своїй уяві. І тоді — запитання дорослим: «Чи бувають білі тигри?», «А як створювався ведмідь?».

У нашої червоногвардійської дитини є добрий старший друг — кінеклуб «Піонер». До нього і йдуть вони зі своїми запитаннями. Звичайно, нам, керівникам цього клубу, часом буває суцільно. Спробуйте, наприклад, самі пояснити,

як «створився» ведмідь, або розказати третьокласникам, що таке атом і молекула. Ми теж хочемо, щоб наші хлопчачі і дівчатка знали все, що їх вабить, ми хочемо, щоб їм жилося цікаво. І саме заради цього Наталя Горобець, Володя Давиденко, Оля Гордієнко, Натали Токерчук перегортають десятки книг та журналів, годинами засидаються в кінопроекторі, відбираючи потрібні кінострічки, а потім самі ж показують їх нашим юним друзям. А друзів у «Піонери» — важко полічити. Коли всі збираються в залі на чергове засідання — вільного місця не знайдеш. І оті

захоплені оченята, оті нескінченні «а чому?», «а як?», «а де?» і обов'язкове «ще розкажи!» — це не тільки подяка нам. Це ще одне підтвердження того, що він існує, чудесний дитячий світ, і що їм, нашим малякам, живиться в ньому добре.

Вони не тільки хочуть знати все. Вони вже багато знають. Я чула, як п'ятикласниця Лариса Самодурова розповідала після повернення їхньої тимчасової команди від старої однієї жінки, котрі вони допомагають:

— Володя приніс їй води, а вона йому: «Спасибі, синку»... На стіні — фотографія сина. Він на війні загинув. А наш

Володя наче й справді схожий трохи на нього...

У них чудовий, світлий інстинкт. Вони мандрують глобусом і картою, розшукують білих тигрів. Але вони вже знають, що за їхні безжурні неба заплачуть життям. І фотографії висять на стіні у траурних рамках. І вони справді трохи подібні до них. Бо теж хочуть, щоб на землі був мир. Для всіх людей. Нехай же земля, якою вони мандруватимуть, ставши дорослими, ніколи не падатиме вогнем несправедливості.

І. УРСАТІЄВА.

учениця 10 «Б» класу
середньої школи № 36,
м. Кіровоград.

Б Ої за Кіровоград. У районі Балки у ніч на восьме січня 1944 року розташувалась рота мінерів. Одним з її владів командував Михайло Степанов. Він мав завдання разом із стрілецькими підрозділами ввійти в місто і розмінувати електростанцію.

Долаючи опір ворога, мінери просуваються до моста, теж замінованого. Білий швидко зрештовлює динаміт і пішли далі. На світанку добралися до електростанції. Оглянувшись, переконалися, що міни у будинку немає — міни відступом фашисти підірвали їх. Про це свідчили зіпсована металева арматура, куди бити цегли і залізобетону. Тоді Степанов подав команду оглянути греблю. Як тільки

фін він ставив не тільки на Кіровоградщині, а й далеко за її межами.

...У центрі міста Ясси, в Румунії — корпус найстарішого в країні університету і його бібліотеки. Щодня сюди приходять тисячі студентів. І щоразу вони читають той нарис на стінах.

Серпень 1944 року. Наші війська стояли на околиці Ясс. Вони знали: це день — і місто, що переживало трагічні дні війни, буде визволено від фашистів. Знали вони й інше: гітлерівці замінували університет, бібліотеку. Лейтенант Степанов же напередодні дівав завдання: як тільки наша піхота ввійде в місто, треба відвернути нещастя.

Мінери взвод ввійшли в Яси майже одночасно з піхотними підрозділами і відразу ж кинулись до будинків університету. А ворог веде обстріл міста. Вибухають снаряди, дивляться осколки. Вбито сержанта Скворцова. Та взвод продовжує знешкоджувати все нові й нові міни. Ось знову посипалися снаряди, зашвирили осколки, і знову смерть — упав, наче підкошений, мінер Матвеев.

Так, з ранку до пізнього вечора під шаленим вогнем виконували незвичайну роботу наші війська, не шкодуючи життя, йдучи на смерть заради того, щоб урятувати університет і невідомий книжковий фонд його бібліотеки. Завдяки мужності і відвазі радянських воїнів у будинку не вибухнула жодна міна, не згоріла жодна книга.

Понад три десятиліття минуло відтоді. Відбудовано місто Ясси, загублені тяжкі рани, заподіяні війною. Але й на стінах університету, бібліотеки збереглися багаторічні написи: «Мін немає! Лейтенант Степанов». Румунські друзі розшуквали Степанова і довідалися про його долю. Михайло Дмитрович живе нині в м. Кіровограді, працює в обласному управлінні внутрішніх справ. Після перемоги над фашистською Німеччиною він служив у Радянській Армії. Потім демобілізувався. Сам він родом з Віземського району Смоленської області, але вигідно поспішив в Кіровограді, в місті, яке стало йому рідним з пам'ятного січня 1944 року, коли він визволив його від гітлерівців.

І в Яссах пам'ятають свого рятівника. Незабутні й вони, його бойові друзі — мінери Скворцов і Матвеев, люди, які віддали своє життя заради світла, розмаю на всій землі.

І. ВАЩУК.

АВТОГРАФИ ЖИТТЯ

До Тижня пам'яті героїв

мінери шийшли з приміщення станції, по них вистрибували кулемет. Біля самої греблі залігли. Поділялися на три групи. Одна, відстрілюючись, шикнула на себе погоню ворога, дві інші тим часом поповзли до греблі. Степанов першим помітив детонуючий шур і зразу ж перебіг його. Командир устиг зробити лише кілька кроків, і шур спалахнув. Тієї ж миті Степанов побачив у нижній частині греблі п'ять великих авіаційних бомб. Спинився на кілька секунд — і вони вибухнули й.

Це була небезпечна, дуже важка робота. Адже смертоносний метал висів так, що ніяк дістати його ні зверху, ні знизу. Та вихід знайшли: опустити мінери до бомб на вірвечці. Погойдуючись між цими чудовиськами, він діяв обережно, але вивезено Першу знешкоджену старший сержант Саленков. Його витягли на греблю, а під міст опустили Фомичова, далі — Гурова. Так знешкодили всі бомби. Потім війська розмінували житлові будинки на північно-західній околиці міста.

Багато кілометрів шляхами війни пройшов Михайло Степанов. І скрізь він залишав після себе добрий слід: «Мін немає! Лейтенант Степанов». Такі автогра-

„Юність“ в Португалії

РАДІСТЬ — ПОМІЧ У БОРОТЬБИ

Уважно слухають учасники ансамблю «Юність» Генерального секретаря ПКП Аларо Куньяла.

Фото автора.

Наступний номер — прем'єра. Як сприймуть португальські студенти нову патрістичну композицію «Гімн свободи»? Діалоговою мовою танцю «Юність» перенесла присутніх у прекрасний світ мужності, світ благородної, справедливої борні за найвищі ідеали людства. Мовби могутні крила розкинула на сцені Революція. Звідси в зал переливалася невидима зовні течія, нахненне джерело Свободи. Якщо перед концертом голім студентів Лісабона можна було почути зацікавлення і трішки запити «Уе-Ре-Се», то після закінчення цього піднесеного, урочного гап-цю воно мовби вишлюпнулося із сотень грудей. Вигук «Уе-Ре-Се!», «Уе-Ре-Се!» (Радянський Союз) тривали й тоді, коли на сцену розгонилося екотися іскрометний український «Гопак».

«Авдіте, камараді!» («Вперед, друзі!») наші артисти заспівали на закінчення концерту. Пісню підхопив увесь зал. Цього ж дня відбувся концерт і в передмісті Лісабона — містечку Амадорі. Добрі вісті про виступ радянських студентів у столичній оперній ансамбл. Учасники нашого танцювального колективу, безумовно, справили неабияке враження на португальців, і саме про цей благодійний мистецтв, помножений на десяти тисяч глядачів стадіону під час виступів на фестивалі, говорив перед від'їздом ансамблю Аларо Куньяла.

Примітно стрічати людей у незнайомій далекій країні, з якими можна порозумітися. Тут відчутний потік молоді до вивчення російської мови. Грасса, яка захопила подивитися наш концерт і в Амадорі, виявилася дівчиною товариською. Учасники допомагали виконувати їй складні фрази, і вона з вдячністю, слухаючи повторювала їх. Пізніше її стрічали ще на двох концертах.

Заслугує уваги ще одна особа, дочка колишнього прем'єр-міністра Португалії. Марія Жуана Гонсалвеш — член Спілки студентів-комуністів. Одразу ж при знайомстві вона заперечила, що їй сподобався виступ «Юності». В подальших подіях вона виявляла не тільки інтерес до ансамблю, а й турботу про його учасників, знайомила нас із Лісабоном,

сама, в свою чергу, цікавилася життям у нашій країні.

«Юність» вирушила в гастрольну подорож по Португалії. Всюди крізь вікна автобуса виднілися широкі плантації апельсинів, коркових дерев. Екзотична місцевість милувала зір. І в той же час усюди впадали в очі чорні чоловічі капелюхи на головах жінок як атрибут бідності. Різким дисонансом видавалися й дорогі «мерседеси» поруч упряжок віслюків.

Нас зустріло гарне, просто-таки вражаче спокійно красотою містечко Грандула. Концерту «Юності» тут не давала, та задується воно з двох причин. Перша: саме тут народилася заповідна, відома і в нашій країні, пісня «Грандула моя, смуглянка», яку наспівують у Португалії і старий, і молодий, — танцюристи почули її в перший день після прибуття. Друга: більшість трудящих у Грандулі — члени Португальської комуністичної партії. Цим і зумовлена була гостиння, призначена зустріч. Жителі урочисто виходили на вулицю, вигукуючи і жестикулюючи своїм «символом». Знаючи, що радянські самодіяльні артисти в Грандулі не виступають, люди сніпили з квітами, суцвітними, заходили дружні розмови. Одержуючи радянські значки із зображенням Леніна, португальці з особливим благоговінням притискали їх до грудей.

ПО ДОРОЗІ до Фару ми зупинилися біля невеликого кафе, і коли обслуговувачка дізналася, що це — гості з СРСР, наперед вийшов господар, урочисто заявив, що «артисти в їхали в соціалістичну республіку Альентежу», маючи на увазі те, що тут уже проведено аграрну реформу.

Учасників «Юності» задалегідь попередили про реакційні настрої міських властей у Фару. Безпечно, це відбулося на настрої танцюристів. Ми мовби вселенися якесь внутрішнє тривого перед цим приоканським містом, розташованим на крайньому півдні Португалії. Невдзвіг появилися і винуватці неспокійності: за автобусом слідом «учепися» легковий автомобіль, і звідти через підсилювач галасливо завели «свою пісню», закликаючи не гіддатися комуністичній пропаганді. Глибше в ліс — більше дров.

Далі посеред вулиці переміщували проїзд два автомобілі без власників. Але те, що сталося через мить, підняло настрій і навіть звеселило наших хлопців і дівчат. Група робітників — поки зупинявся автобус перед умисно зробленим бар'єром — підхопила автомобілі й буквально на руках винесли з вулиці, звільняючи шлях. Як виявилось, «батьки» міста просто боялися, що виступ самодіяльного ансамблю танцю не дозволить їм зібрати загаль-

номіський мітинг реакційних елементів. Забігаючи наперед, зазначу, що їх побоювання виправдалися.

Своїм успішним виступом «Юність» не залишила ніяких надій реакціонерам. Була ще одна перепона. Власники приміщення не давали приміщення для концерту. Члени Спілки студентів-комуністів, щоправда, за солідну суму, все-таки «вибили» просторий спортивний зал. На противагу сподіванням реакційних кіл Фару, його заповнили дві тисячі глядачів. Саме тут потрібні були бойовисті, здоровий ентузіазм, аби «розколювати» публіку. Наші танцюристи справилися з цим завданням. Славновісна «Катюша» та українські пісні в обробці О. Білаша викликали підтримку в залі. Спів супроводився ритмічними оплесками. Після концерту учасникам піднесли букети червоних гвоздик. Ці квіти після перекопи португальської революції стали її символом.

Уже опісля, під час зустрічі в ЦК Спілки комуністичної молоді, членам танцювального колективу розповіли, що «Юність» своїм виступом у Фару допомогла посилити політичний вплив прогресивних молодіжних організацій і в самому місті, і в Португалії загалом.

КАЗАТИ про те, що концерти в інших містах були подібними, означало б підкреслено завузати розповідь і пообавити «чужі» цікаві факти. Справді, виступи «Юності» прозвучали, образно кажучи, на високій ноті. Подорожуючи по країні, учасники танцювального ансамблю дізналися про неспокійні епізоди, пов'язані з ними як з посланцями Країни Рад. Зустрічалися португальці, серед них і молоді, які не йняли віри, що в нашій країні безплатні лікування і навчання, що більше того студенти п'ють та учні профтехучилищ отримують стипендію. Серед запитань, які для нас видалися сміхотворними було, наприклад, таке: чи й справді жінки в нашій країні, перш ніж народити дитину, необхідні брати дозвіл у властей?.. Слід зазначити, що реакціонери, поширюючи асіанські алігатори, розраховують нерівдівим на невідомість частини народу з радянською дійсністю.

А. ДІГТЯР.

(Закінчення в наступному номері).

Трудовий рапорт святу Поле сусіда — не чуже

Хлібороби колгоспу імені Шевченка достроково репортували про закінчення сівби технічних культур. Практичну допомогу їм подали гіталовці: напередодні Першотравня проефланго-ві змагання взяли шефство над комсомольсько-молодіжною тракторною бригадою господарства, аби вивести її в передові.

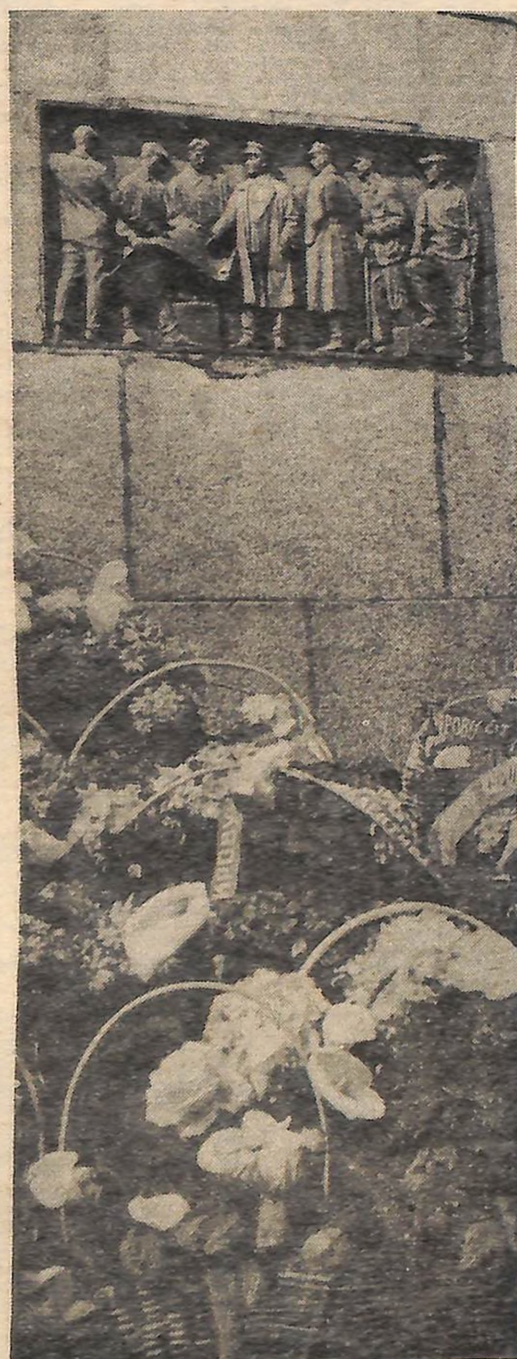
«Поле сусіда — не чуже» — в цій ініціативі гіталовців я вбачаю ще один вияв нашого, радянського характеру: дбати не тільки про власні успіхи, а й про успіхи товаришів. Ініціативу тракторної бригади, яку очолює двічі Герой Соціалістичної Праці О. В. Гіталов, підхопили в усіх господарствах району. Передові механізаторські колективи взяли за здійснювати колективне наставництво над комсомольсько-молодіжними бригадами, щоб допомогти їм добитися високих показників.

В. ЛУГОВНИЙ, завідувачий відділом комсомольських організацій Новоукраїнського райкому комсомолу.

Вся продукція — якісно

Особисте клеймо — кожному — з такою ініціативою аиступили напередодні Першотравня комсомольці цеху контрольно-вимірювальних приладів і автоматики Долинського цукрового заводу. До кінця року кожен молодий виробничник цеху матиме особисте клеймо.

С. МАТУСЯК.

Кіровоград. Біля пам'ятника С. М. Кірову — квіт. В цьому році країна відзначала 90 років з дня народження вірного лєнінця. Трудящі обласного центру свято працюють, ділами своїми, глибоко утверджують радянське союдоєння, заради якого живі і борються наші революціонери.

Фото В. КОВПАКА.

(Продовження. Поч. в номері за 29 квітня ц. р.)

АНАТОЛІЙ Папанов по праву входить у число найбільш відомих та улюблених артистів театру і кіно. Яку роль він не виконував, і сьогодні знаєш завдяки яскравій акторській індивідуальності, характерній голосу, міміці, рухів. Хоча Папанов відомий широкому глядачеві по ролях в основному комедійних і сатиричних, він створив цілу галерею серйозних драматичних, героїчних образів, якими пишеться наше мистецтво.

Папанов багато працює в театрі, часто знімається в кіно. Спеціально для нього пишуть сценарії. Мультиплікаційні фільми, озвучені з участю артиста, в тому числі широко відомий «Ну, пострілай!», незмінно збирають повні зали. Коли превалювати все, що артист уже створив у театрі і кінографії, вражає, як багато він уже створив.

Народний артист СРСР Анатолій Папанов завжди несподіваний і в своїх думках, і в творчості, і в самій творчості. Саме тому людські характери, які він зображає, і на сцені, і на екрані, стають відкриттями.

Папанов — актор рідкісних індивідуальних якостей. У кожній новій роботі він ліпить характер, який абсолютно відрізняється від попереднього. Актор завжди уважний до зовнішності своїх героїв, але, насамперед, змінюється він «ізсередини» — входить в образ, уживається в нього. Працюючи над роллю, він бачить, як у збільшувальне скло, найдрібніші психологічні тонкощі характеру людини, деталі поведінки, одягу, чуже повторює говерки, інтонації. Можна тільки дивуватися гостроті його ока, тонкості слуху.

За всім цим стоїть багатий життєвий досвід актора. Популярність прийшла до нього пізно, майже в сорок років. Папанов ішов по ній не прямо — працював на заводі, пройшов через війну, лежав у військовому госпіталі після тяжкого поранення, грав невеликі епізодичні ролі в Московському театрі сатири, куди він улаштувався 1918 року після закінчення Дер-

жавного інституту театрального мистецтва і тривалої роботи в Клайпеді.

Понад сто ролей на сцені театру сатири, більше сорока ролей у кіно — такий сьогоднішній підсумок творчості Анатолія Папанова. В театрі — це ролі в сатиричних водевілях і сучасних комедіях Михалкова і Штейна, п'єсах-плакатах Маяковського і «Ревізорі» Гоголя. Це драматичні й трагікомічні образи у п'єсах сучасних радянських і зарубіжних драматургів. У кіно — це ціла галерея гострохарактерних портретів наших сучасників, і передусім роль генерала

СТО П'ЯТДЕСЯТ РОЛЕЙ АНАТОЛІЯ ПАПАНОВА

Серпіліна у фільмі Олександра Столпера «Живі і мертві», яка стала відома не тільки у творчості артиста, а й у радянському кінематографі. Папанов змінив передачу в образі генерала Серпіліна рідкісну принциповість, доброту, високі службові батьківщині — все те, що дозволило його герою непохитно пройти через найважчі випробування. В картині «Наймід» Папанов створив чудовий образ батька — простого трудівника, мудрого вихователя своїх синів. Звертає на себе увагу і образ бухгалтера Дубинського, одного з ветеранів війни («Візовський вокзал»).

Те, про що говорять зі сцени і з екрана персонажі Анатолія Папанова, хвилює сучасників, примушує їх замислюватися, повторювати. Те, як довго артист до глядача внутрішній світ свого героя, завжди вражає і захоплює. В цьому, мабуть, головний секрет популярності Анатолія Папанова.

Б. ПЕНІНСЬКИЙ,
кореспондент АПН.

КВАРТЕТ.

Фото О. Присяжного.
м. Новомірогород.

Традиційний Всесоюзний турнір з класичної боротьби «Білі пелі» програв три дні проходив у Ленінградському спортинному комплексі товариства «Локомотив». Сюди з'їхалося понад 300 юнаків із сорока міст країни. Вихованці Кіровоградської ДЮСШ спортивного клубу «Зірка» стали срібними призерами: в найлегшій ваговій категорії — восьмикласник школи № 7 Сергій Луценко, у важкій — учень дев'ятого класу школи № 5 Олександр Ушаков. До чотирьох найсильніших серед борців другої категорії наші вихованці восьмикласник школи № 11 Олександр Лисенко.

У Будинку фізкультури Кіровоградського заводу «Червона зірка» відбувся турнір з баскетболу. В іграх брали участь дітвора 1962—1963 років народження з ДЮСШ міст Одеси, Дніпропетровська, Запоріжжя, Ровно, Луцька, Миколаєва, Білої Церкви, Ізмаїла та органі-

затор змагань — збірна команда Кіровоградщини. Переможцями цих поєдинків вийшли юні баскетболісти з міста Ізмаїла. Другу екзотичну поєдинку спортсменки Луцька, третю — наші землячки.

Представницьким був Всесоюзний традиційний турнір зі спортивної гімнастики на приз «Одеська весна». Шестикласник Кіровоградської середньої школи № 11 Ігор Михайличенко, який виступав за програму першого спортивного розряду, у своїй виконанні зайняв 1-ге місце. Ного включили до складу збірної команди ВДРП.

У другому турі юнацької першості країни з футболу вихованці Кіровоградської «Зірки» на своєму полі зустрілися з колективом укрїнського

«Металіста». Першими м'ячами ся сядомі молоді команди. Перевага була на боці кіровоградців. Вони добились переваги — 2:1. Обидва голи забив Федір Замула.

У зустрічі між старшими юнаками ініціатива належала гостям. Рахунок матчу — 2:0 на користь «Металіста».

Редактор **М. УСПАЛЕНКО.**

ТЕЛЕЕКРАН ТИЖНЯ

з 3 по 9 травня

ПОНЕДІЛОК

ВІВТОРОК

3 ПЕРША ПРОГРАМА, 9.00 — Новини. (М). 9.10 — Ранкова гімнастика. к. т. (М). 9.30 — «Пісня вогненних років». Мультифільм. к. т. (М). 9.50 — «У світі тварин». к. т. (М). 10.50 — «Клуб кінополювання». к. т. (М). 11.30 — «Пісні над планетою». Міжнародна музична програма. к. т. (К). 13.35 — «Ветерани розповідають». (К). 15.00 — «Основа Радянської держави і права». (М). 15.30 — «Наші сніди». (М). 16.00 — Для дітей Мультифільм. (К). 16.15 — «Рішення XXV з'їзду КПРС — виклики». (Ворошиловград). 16.45 — Концерт класичної музики. (К). 17.10 — «Програма величчя звершення». Бесіда 9. (К). 17.30 — Для дітей «Сонечко». (К) на Республіканському телебаченні. 18.00 — «Екран запрошує». (К-д). 18.30 — «Аподекти соціалістичного зазначення». (М). 19.15 — Концерт ліричної пісні. «Снівають М. Пахоменко і Б. Закіров». 19.55 — «Моя справа». Тел. худ. фільм. 1 серія. к. т. (М). 21.00 — «Час». (М). 21.30 — «Моя справа». Тел. худ. фільм. 2 серія. к. т. (М). 22.35 — Чемпіонат СРСР з футболу: «Динамо» (М) — ЦСКА. 2-й тайм. к. т. По закінченні — новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА, 10.35 — Новини. (К). 10.50 — «Літературні зустрічі». (К). 15.30 — «П'ятирічка ефективності і якості». (Д-к). 16.00 — «Фільм — дітям». «Червоні сопеки». (М). 17.30 — «Трапезні пісні». Концерт юних виконавців. (Телаві). 18.00 — Реклама, оголошення. (К). 18.30 — Худ. телефільм для дітей «Тореадори з Васюківки». (К). 19.00 — «Вісті». (К). 19.30 — Кіножурнал. (К). 19.45 — «Слава солдату». (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — «Час». (М). 21.30 — Худ. фільм «Фронт». (К). 23.20 — Вечірні новини. (К).

4 ПЕРША ПРОГРАМА, 9.00 — Новини. (М). 9.10 — Ранкова гімнастика. к. т. (М). 9.30 — «Моя справа». Тел. худ. фільм. 1 і 2 серії. к. т. (М). 11.40 — «Шкільний екран». Українська література для учнів 8—10 класів. (К). 12.10 — «Екран молодих». (К). 13.10 — «Ветерани розповідають». (К). 15.40 — Концерт. (Харків). 16.10 — «Курорти Закарпаття». (Ужгород). 16.30 — «Горизонт розвитку мистецтва». (Запоріжжя). 17.15 — Для школярів. «Сурмач». (К). 17.45 — «Рубежі десятиріччя». (К). 18.00 — Новини. (М). 18.15 — Мультифільм. к. т. (М). 18.25 — «Слава про батька». Телерадіо. (М). 18.35 — Музичний абонемент. (М). 19.40 — Тел. багатосерійний худ. фільм «Довгі версти війни». 1 серія. (К). 21.00 — «Час». (М). 21.30 — Концерт майстрів мистецтва, присвячений Дню преси. По закінченні — новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА, 10.55 — Новини. (К). 11.10 — Для дітей. «Олівець — малюєць». (К). 14.00 — Док. фільм. (М). 15.10 — «Ми знайомі». з природою. (М). 15.30 — «Річні і тайні народів СРСР». (М). 16.00 — «Сторінки творчості письменника Ю. Бондарева». (М). 17.00 — «Вішадники». (М). 17.30 — «Приходи, казко!». (М). 18.00 — «До 200-річчя міста Дніпропетровська». (Д-к). 18.30 — Концерт хору ветеранів м. Дніпропетровська. (К). 19.00 — «Вісті». (К). 19.30 — Концерт у робітничому клубі. (В-д). 20.15 — «Вечір романсу». (Львів). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — «Час». (М). 21.30 — «Снівають Каріна і Рузана Лисіцкіна». (Одеса). 22.10 — Програма короткометражних худ. телефільмів за оповіданнями А. П. Чехова. (К). 22.30 — «Музична пошта». (К). 23.20 — Вечірні новини. (К).

СЕРЕДА

5 ПЕРША ПРОГРАМА, 9.00 — Новини. (М). 9.10 — Ранкова гімнастика. к. т. (М). 9.30 — «Сембо». Мультифільм. к. т. (М). 9.45 — «Музичний абонемент». (М). 10.30 — «Довгі версти війни». Тел. багатосерійний худ. фільм. 1 серія. 11.45 — Програма короткометражних худ. телефільмів за оповіданнями А. П. Чехова. (К). 13.00 — «На допомогу школі». «Передвіжники». к. т. (К). 15.10 — «Об'єкти». к. т. (М). 15.40 — «Фільм — дітям». «Вершини». 1 серія. (М). 16.45 — «Научає сьогодні». к. т. (М). 17.15 — «Слава солдату». (Ворошиловград). 17.45 — «Рубежі десятиріччя». (К). 18.00 — Новини. (М). 18.15 — Мультифільм. к. т. (М). 18.25 — «Слава про батька». Телерадіо. (М). 18.35 — Музичний абонемент. (М). 19.40 — Тел. багатосерійний худ. фільм «Довгі версти війни». 2 серія. (К). 21.00 — «Час». (М). 21.30 — Концерт майстрів мистецтва, присвячений Дню преси. По закінченні — новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА, 11.00 — Новини. (К). 11.15 — Для дітей. «Сонечко». (К). 14.00 — «Влада Країна Рад». Док. фільм. (М). 14.40 — «Олівець малює». Телерадіо. (М). 15.10 — Програма передач. (К). 15.15 — «Відомі люди». (М). 15.45 — «Палітра». (Львів). 16.15 — «Багатосерійний док. телефільм «Нам'ять про велику війну». Фільм 1. (К). 17.15 — «Відакується, сурмачі». (М). 18.00 — 1/2 фіналу Кубка СРСР з футболу: «Зоря» — «Шахтар». (К). 19.30 — «Нілі для всіх». (Д-к). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — «Час». (М). 21.30 — А. Саліський. «Довгожданий». Вистава. В перерві — вечірні новини. (К).

ЧЕТВЕР

6 ПЕРША ПРОГРАМА, 9.00 — Новини. (М). 9.10 — Ранкова гімнастика. к. т. (М). 9.30 — «Відакується, сурмачі». к. т. (М). 10.15 — «Ми знайомі». к. т. (М). 11.30 — Новини. (К). 11.45 — «Мистецтво — народ». Концерт-зустріч. (К). 11.20 — «Для нас, вчителі». Навчальні передачі з фізики у травні. (К). 14.10 —

Для дітей. Опера-казка М. Лисенка «Коза-дереза». (Х-д). 15.05 — Худ. телефільм «Об'єкти». (К). 16.15 — «Хімічний екран з боротьби дзю-до». к. т. (К). 17.00 — «Містами і селами України бути зразковими». (Запоріжжя). 17.35 — «Народні таланти». (Д-к). 18.00 — «Рішення XXV з'їзду КПРС — п'ятиріччя». Виступ завідувача відділом пропаганди Новоміроградського райкому Компартії України Т. Палахотинка В. А. (К-д). 18.15 — Моя п'ятирічка. (К-д). 18.25 — Оголошення. (К-д). 18.30 — «Ленінський університет мільйонів». (М). 19.00 — Концерт. к. т. (М). 19.50 — Телевіз. багатосерійний худ. фільм «Довгі версти війни». 2 серія. (М). 21.00 — «Час». (М). 21.30 — «Театральні зустрічі». к. т. По закінченні — новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА, 10.40 — «Година з дзю-до». Ляльковий виставка. (К). 11.30 — Концерт ліричної пісні. (М). 14.00 — «В буднях великих будів». Кінопрограма. (М). 15.15 — «Шахова школа». (М). 15.45 — «Ми охороняємо природу». (М). 16.15 — М. Шолохов «Поша поєнних років». (М). 17.15 — «Один за всіх». всі за одного». (Л-д). 18.00 — Реклама, оголошення. (К). 18.30 — «Золоті зірки України». (Донецьк). 19.00 — «Вісті». (К). 19.30 — «На лапах республіки». (Ворошиловград). 19.45 — Багатосерійний док. телефільм «Нам'ять про велику війну». Фільм 2. (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — «Час». (М). 21.30 — Худ. фільм «Біле коло». (К). 22.50 — Концерт. (Одеса). 23.40 — Вечірні новини. (К).

П'ЯТНИЦЯ

7 ПЕРША ПРОГРАМА, 9.00 — Новини. (М). 9.10 — Ранкова гімнастика. к. т. (М). 9.30 — «Один за всіх, всі за одного». к. т. (Л-д). 10.15 — «Нілі і танці народів СРСР». к. т. (М). 10.45 — «Довгі версти війни». Багатосерійний худ. телефільм. 2 серія. (М). 15.00 — «Москва і москвичі». (М). 15.30 — «Фільм — дітям». «Вершини». 2 серія. (М). 16.45 — «Радянське космобачення». Досвід нових перелетів. к. т. (М). 17.15 — Концертний зал теледзві «Орля» к. т. (М). 18.00 — «Діти за дінем». (К-д). 18.15 —

«А нам доможете роботи...» Мультифільм. к. т. (М). 18.25 — «Подорож». (М). 19.10 — «Концерт нар. артистів РРФСР лауреата Ленінської премії Е. Образцова». (М). 19.55 — Багатосерійний худ. телефільм «Довгі версти війни». 3 серія. (М). 21.00 — «Час». (М). 21.30 — «Кіножурнал». к. т. (М). 23.00 — Чемпіонат Європи з боротьби дзю-до. к. т. (М). По закінченні — новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА, 10.35 — Новини. (К). 10.50 — «Інформація та науково-технічний прогрес». (К). 11.20 — Фільм-вистава «Сніробітники». (К). В перерві — док. телефільм. (К). 15.05 — В гостях дозвілля. (Львів). 15.45 — Концерт. (К). 16.15 — Чемпіонат Європи з боротьби дзю-до. (К). 17.00 — Багатосерійний док. телефільм «Нам'ять про велику війну». Фільм 3. (К). 18.00 — «П'ятирічка ефективності і якості». (Донецьк). 18.30 — «Товари — наперед». (К). 19.00 — «Вісті». (К). 19.20 — «До Дня визволення Німеччини від гітлерівського фашизму». Виступ Генерального консула НДР у м. Києві Р. Ромера. (К). 19.30 — Концерт, присвячений Дню радіо. (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — «Час». (М). 21.30 — Худ. телефільм «Такі доньки, довіри шлях». (К). 22.35 — «Відакується, сурмачі». Програма за листами ветеранів війни. (К). 23.35 — Вечірні новини. (К).

СУБОТА

8 ПЕРША ПРОГРАМА, 9.00 — Новини. (М). 9.10 — Ранкова гімнастика. к. т. (М). 9.30 — «Діно-гарбуз». Ляльковий фільм-спектакль. (М). 10.00 — «Для нас, батьки!». (М). 10.30 — «По музеях і виставочних залах». Всесоюзна академічна виставка. 11.00 — «Довгі версти війни». Багатосерійний худ. телефільм. к. т. (М). 12.05 — Концерт ансамблю танцю «Росинки». к. т. (М). 12.35 — «Здоров'я». к. т. (М). 13.05 — Концерт радянської пісні. к. т. (М). 13.25 — «Синдружність». Тележурнал. к. т. (М). 14.00 — Кубок СРСР з хокею. Фінал. к. т. (М). 16.15 — Мультифільм. к. т. (М). 17.05 — «Людська Земля. Веселі». к. т. (М). 17.35 — «Російські пісні у виконанні засл. артистки РРФСР Л. Рурцанової». к. т. (М). 18.00 — Новини. (М). 18.15 — «Очепидне — неімовірне». к. т. (М). 19.15 — «Відакується, сурмачі». к. т. (М). 21.00 — «Час». (М). 21.30 — Концерт дівчат Червонопрапорного ім. О. О. Александрова ансамблю пісні і танцю Радянської Армії. к. т. По закінченні — новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА, 10.15 — Док. телефільм «Кіп — місто-герой». (К). 10.35 — Фільм-концерт «Над широким Дніпром». (К). 11.35 — «Сурми славіють перемогу». (Львів). 12.05 — «Юрморський акорд». Муз. програма. (Одеса). 13.25 — Для

дітей. «Курочка — раба». Ляльковий виставка. (Запоріжжя). 14.05 — Фільм-концерт «Пісні об'єднана війни». (К). 15.15 — «Національне свято народів Чехословаччини». виступи юнаків країни від німецько-фашистських загартівників. (К). 15.25 — Багатосерійний док. телефільм «Нам'ять про велику війну». Фільм 4. (К). 16.25 — Синтез наук інформ. програми «Вісті». (К). 17.50 — Худ. телефільм для дітей «Невідкріті острони». (К). 20.00 — «Муз. пошта». (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — «Час». (М). 21.30 — Худ. фільм «Полум'я». 1 серія. (К). 22.55 — Вечірні новини. (К).

НЕДІЛЯ

9 ПЕРША ПРОГРАМА, 9.00 — Новини. (М). 9.10 — Ранкова гімнастика для дітей. к. т. (М). 9.30 — «Будильник». к. т. (М). 10.00 — «Службу Радянському Союзу». (М). 11.00 — «Вперед, хлопчики!». к. т. (М). 12.00 — «Муз. кіоск». к. т. (М). 12.30 — «Слава солдату». (М). 13.30 — Худ. фільм «В білі дати тільки «старі». (М). 15.00 — «Сьогодні — свято Перемоги». (М). 15.15 — «Муз. програма для ювілей». к. т. (М). 15.55 — «Міжнародна панорама». к. т. (М). 16.25 — Мультифільм. к. т. (М). 17.00 — «Клуб кінополювання». к. т. (М). 18.00 — Новини. (М). 18.15 — «Поезія в бою». к. т. (М). 18.50 — «Світлі пам'яті загинувших у боротьбі проти фашизму». Художня мовчання. (М). 19.10 — Концерт класичної музики. к. т. (М). 19.40 — «Радянський Союз очима зарубіжних гостей». к. т. (М). 19.55 — Телевіз. док. фільм «Солдатські мемуари». Фільм 1. «Випишу на танки». (М). 21.00 — «Час». 21.30 — Фільм-концерт «Вогні сорок років». (М). к. т. 22.30 — Спортивна програма. (М). к. т. По закінченні — новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА, 9.50 — «Фільм — дітям». (К). 10.10 — Док. телефільм «Врагство». (К). 11.00 — «Мити — воїни». (К). 11.45 — Для дітей. «Містер година». Ляльковий виставка. (Харків). 12.30 — «Літ. театр». «Людські герої». (К). 13.30 — Фільм-концерт «Ліній пісні, над Вітчизною». (К). 14.35 — «Багатосерійний док. телефільм «Нам'ять про велику війну». Фільм 5. (К). 15.35 — К. Симонов. «Російські люди». Вистава. (К). 18.10 — «Вісті». (К). 18.40 — Телефільм «Війна погнала». (К). 18.50 — «Світлі пам'яті загинувших у боротьбі проти фашизму». Художня мовчання. (М). 19.10 — Концерт симфонічної музики. (К). 19.35 — Худ. фільм «Полум'я». 2 серія. (К). 20.50 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — «Час». (М). 21.30 — Періодика СРСР з футболу. «Дінамо». (К). 22.05 — «Юрморський акорд». Муз. програма. (Одеса). 13.25 — Для

Наша адреса і телефони

316050, ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

БК 12653,

Індекс 61197,

Зам. № 179,

Тираж 60 000.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова
обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі,
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.